

Sygn. akt II KK 339/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy (przewodniczący)

SSN Krzysztof Cesarz

SSN Waldemar Płóciennik (sprawozdawca)

Protokolant Marta Brylińska

w sprawie **M. O.**

obwinionej z art. 97 k.w. w zw. z art. 23 ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 20.06.1997r.-

Prawo o ruchu drogowym,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w trybie art. 535 § 5 kpk,

w dniu 12 grudnia 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

na korzyść obwinionej

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w W. z dnia 27 września 2013 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o
karze i sprawę w tym zakresie przekazuje do ponownego
rozpoznania Sądowi Rejonowemu
w W.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy wyrokiem nakazowym z dnia 27 września 2013 r. uznał M. O. za winną tego, że w dniu 12 kwietnia 2013 r. około godz. 23.30 w W., na ul. P., na wysokości posesji 2 naruszyła zasady przewidywane w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy- Prawo o ruchu drogowym w ten sposób, że kierując samochodem marki Toyota nie zachowała bezpiecznego odstępu podczas omijania zaparkowanego samochodu marki Seat w wyniku czego doprowadziła do zderzenia z nim i jego uszkodzenia, tj. czynu z art. 97 k.w. w zw. z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r.- Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 30 z 2012 r., poz. 1137 ze zm.) i za to, na podstawie art. 97 k.w. w zw. z art. 20 § 1 i 2 k.w. i art. 21 § 1 k.w. wymierzył jej karę miesiąca ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin, orzekł także o kosztach sądowych (k. 36).

Niezaskarżony przez strony wyrok uprawomocnił się w dniu 11 października 2013 r. (k. 36).

Kasację na korzyść obwinionej od prawomocnego wyroku nakazowego wniósł Prokurator Generalny zaskarżając wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze i na podstawie art. 111 k.p.s.w. oraz art. 526 § 1 k.p.k. i art. 537 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 112 k.p.s.w. zarzucił mu rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie prawa materialnego, tj. art. 97 k.w., polegające na wymierzeniu obwinionej M. O. za popełnienie wykroczenia z art. 97 k.w. w zw. z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r.- Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 30 z 2012 r., poz. 1137 ze zm.) kary miesiąca ograniczenia wolności w postaci obowiązku wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne, pomimo tego, że wykroczenie określone w tym przepisie zagrożone jest wyłącznie karą grzywny lub nagany. W konkluzji wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna, ponieważ wyrok nakazowy Sądu Rejonowego zapadł z rażącym naruszeniem prawa.

M. O. obwiniona została o popełnienie wykroczenia z art. 97 k.w., które zagrożone jest wyłącznie karą grzywny lub nagany. Mimo tego Sąd Rejonowy, uznając ją winną popełnienia zarzucanego czynu, na podstawie art. 97 k.w., wymierzył jej karę

miesiąca ograniczenia wolności, a więc karę nieprzewidzianą w ustawowej sankcji tego przepisu.

Wymierzenie za wykroczenie z art. 97 k.w. kary ograniczenia wolności stanowi niewątpliwie rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie wskazanego przepisu. Stąd też Sąd Najwyższy uznał kasację za oczywiście zasadną, uchylił w części dotyczącej orzeczenia o karze zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego i przekazał sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania, w trakcie którego Sąd ten będzie zobowiązany do respektowania wskazanego wyżej przepisu prawa.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł, jak w wyroku.